

UTREDNING, f. 2. 1) Utredande. Se *Utreda*, alla bem. — 2) Allt hvad som behöfves, för att uttrasta en trupp, utreda ett fartyg.

UTREDNINGSMAN, m. 5. pl. — *män*. Person, som blifvit utsedd att utreda ett sterbhus, en konkurs, o. s. v.

UTREDNINGS-PERSEDLAR, m. 2. pl. Allt hvad som behöfves till en ryttares eller soldats utrustning, förutom monderings- och beklädnadsperседlar, vapen och häst.

UTRENSA, v. a. 1. Rensa bort. — *Utrensning*, f. 2.

UTRESA, v. n. 2. Resa utrikes. *Han är u-st till Tyskland*. — Äfv. *Resa ut*.

UTRESA, f. 1. Bortresa till främmande land.

UTRIDA, v. n. 5. (böjes som *Rida*) Ridande begifva sig ut. — Äfv. *Rida ut*. — *U-den*, part. pret. Som ridit ut. *Han är u. i staden*. — Brukas äfv. (fig. o. fam.) som adjektiv, i betydelsen: Uttömd, utmattad af möda, strapaser. Se äfv. *Uthorad*.

UTRIFVA, v. a. 5. (böjes som *Rifva*) 1) Utrycka, upprycka. *U håret på någon*. *U ögonen*. *U ett blad ur en bok*. — Äfv. *Rifva ut*. — 2) *U en koltmila*, se *Rifva ut* (under *Rifva*, bem. 4). *U torp, nybyggen*, nedrifva der uppbyggda hus och igenlägga jorden. — *Utrifvande*, n. 4. o. *Utrifning*, f. 2.

UTRIKES, adj. oböjl. Som tillhör, angår, har afseende på främmande land, stater. *U. ort, orter*. *U- och inrikes tidningar*, som innehålla nyheter både från inrikes orter och främmande land. *U. handel*, med främmande länder. *U. resa*, till främmande land. *Gå i u. tjänst*, hos en främmande makt. — *Adv.* 1) Till utländsk ort. *Resa u. Dessa tillverkningar gå u. Skicka en vara u.* — 2) I främmande land. *Vistas u. U. ifrån*, från främmande land. — *Syn.* Utomlands.

UTRINGA, v. a. 1. Utskära ell. utklippa i rundning. *U. en klädning, en krage*. — Äfv. *Ringa ut*. — *Utringande*, n. 4. o. *Utringning*, f. 2.

UTRINNA, v. n. 5. (böjes som *Rinna*) Flyta ut. — Äfv. *Rinna ut*. — *Utrinnande*, n. 4.

UTRRÅP, n. 5. 1) Rop (af glädje, beundran, öfverraskning, harm, förskräckelse, o. s. v.). *Gifva till ett u. af glädje*, o. s. v. — 2) (retl.) Figur, hvarigenom en starkare sinnesrörelse uttryckes, t. ex.: *O blygd och nesa! O svaghet!* — 3) Högljudt, offentligt förkunnande på allmänna platser. *U. af en auktion*. — 4) Auktionistens rop vid auktion.

UTROPA, v. a. 1. o. 2. 1) Med rop utkalla. *Han blef u-d af de utevarande*. — Äfv. *Ropa ut*. — 2) Högljudt och med sinnesrörelse yttra, utsäga. *O! u-de han, huru olycklig är jag icke!* — 3) Med hög röst, offentligt, på allmänna platser förkunna, tillkännagifva. *U. timmarna*. *U. något till salu*. *U. en auktion*. *U. någon till konung*. (Fig.) *Illu u.* ell. *blott u.*, illa berykta. — Äfv. i vissa fall *Ropa ut*. — *U-d*, part. pass. Betyder äfv.: Beryktad. *U. för att vara elak*. *Illu u.*, illa beryktad. — *Utropande*, n. 4. o. *Utropning*, f. 2.

UTROPARE, m. 5. En, som utropar något offentligen.

UTROPSBIORD, n. 5. (gram.) Se *Interjektion*.

UTROPSTECKEN, n. 5. (gram.) Tecken (!), som utmärker utrop.

UTROTA, v. a. 1. 1) Med rötterna upptaga,

upprycka, uppskära eller upplöja. *U. ogräs*. — 2) (fig.) I grund förstöra, bortskaffa. *U. missbruk*. — Äfv. för begge bem. *Rota ut*. — *Utrrotande*, n. 4. o. *Utrötning*, f. 2.

UTROTARE, m. 5. En, som utrotar eller har utrotat något.

UTROTNINGSKRIG, n. 5. Krig, som föres, för att utrota en fiende.

UTRUCKAD, a. 2. Sägés om ett ur, då det blifvit ruckadt så mycket, att dess gång icke längre genom ruckning kan regleras.

UTRULLA, v. a. 1. Rulla från ett inre ställe. — Äfv. *Rulla ut*. — *Utrullande*, n. 4. o. *Utrullning*, f. 2.

UTRUNDA, v. a. 1. Se *Runda*, *Afrunda*. — *Utrundande*, n. 4. o. *Utrundning*, f. 2.

UTRUSTA, v. a. 1. 1) Förse med det nödiga för resa, fälttåg, o. s. v. *U. någon till en långväga resa*. *U. en armé*. — 2) Förse (fartyg, flotta) med manskap och de för en resa eller expedition behöfliga materialier, proviant, m. m. *U. ett skepp*. — Äfv. för begge dessa bem. *Rusta ut*. — 3) (fig.) Begåfva, förse. *Naturen har u-t honom med en ovanlig styrka*. — Brukas för denna bem. oftast i part. pass. *U-d med mycket förstånd, med kunskaper, med oinskränkt makt*. — *Utrustande*, n. 4. o. *Utrustning*, f. 2.

UTRYCKA, v. a. 2. Genom ryckning utdraga. *U. hår, fjädrar*. *U. en tand*. — Äfv. *Rycka ut*. — *V. n.* Se *Utlåga*. *U. ur en fästning, ur ett läger*. — Äfv. *Rycka ut*. — *Utryckande*, n. 4. o. *Utryckning*, f. 2.

UTRYMMA, v. a. 2. Af lägsna sig ifrån en rymd, en plats, ett ställe, för att upplåta dem åt andra. *U. ett land, en provins, en stad, en fästning, ett hus*. — Äfv. *Rymma ut*. — *Utrymmande*, n. 4. o. *Utrymning*, f. 2.

UTRYMME, n. 4. Fritt, öppet rum; plats. *Der är ej u. nog för fabriken*. *Sakna u. Brist på u.* (Fig.) *Sakna u. för sin verksamhet*, sakna tillfälle att verka. *Lemna fritt u. åt sina tankar*. låta dem hafva fritt spelrum. *Vinna u.*, äfv. få tillfälle att tillita sina hjälpkällor, skapa nya utvägar; få tid på sig.

UTRÅKAD, a. 2. (fam.) *Illu u.*, som råkat ut för fara, svårighet, bryderi, o. s. v.

UTRÄCKA, v. a. 2. 1) Räcka något ut ifrån ett ställe. *U. något genom fönstret*. *U. handden*. — 2) *U. en jernstång*, räcka den färdig i hela dess längd. — Äfv. för begge bem. *Räcka ut*. — *Uträckande*, n. 4. o. *Uträckning*, f. 2.

UTRÄFSA, v. a. 1. Med räfsa utbreda. *U. hö, som blifvit vått af regn*. — Äfv. *Räfsa ut*. — *Uträfsande*, n. 4. o. *Uträfsning*, f. 2.

UTRÄKNA, v. a. 1. 1) Genom räknande utfinna svaret på en aritmetisk uppgift, o. s. v. *U. ett aritmetiskt tal*. *U. ett problem*. *U. polhöjden*. *U. en förmörkelse*, när den kommer att inträffa. — 2) Se *Uttänka*. *Han har så väl u-t allt, att det måste lyckas*. Brukas för denna bem. mest i part. pass. *Det var ej illu u-t*. Ofta adjektivt, t. ex.: *Väl u-de förslager, planer*. — Äfv. (isynn. för bem. 1) *Räkna ut*.

UTRÄKNANDE, n. 4. Handlingen, då något uträknas.

UTRÄKNING, f. 2. 1) Se *Uträknande*. *U. af ett aritmetiskt tal, af ett problem*. — 2) (fig.) Beräkning, öfverslag; plan, afsigt; förhoppning, förväntan. *Efter min u. Hans u. har slagit*